Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ συνεχίσεως τῆς κακοκαιρίας καὶ μετὰ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. — Ἀκόμη καὶ στὶς χρονιὲς ποὺ ἀναφέρονται ἰδιαίτερα στὰ διάφορα χρονικὰ γιὰ τὴν ἐφαρμογή τους μετεωρολογικὴ κακοκαιρία ἡ 21η Μαΐου ἐσήμαινε πάντα τὸ τέλος τῆς ἀνωμαλίας. — Καὶ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ καιροῦ κατὰ τὴν τελευταία ἑβδομάδα δείχνει ὅτι ὁ κανόνας αὐτὸς δὲν θὰ διαψευσθῆ καὶ ἐφέτος. — Συνεπῶς μπορεῖτε μᾶλλον ἀνενόχλητοι νὰ χαρεῖτε τὸ τελευταῖο δεκαήμερο τῆς Ἀνοίξεως. — Τὸ ὁποῖον βέβαια εἶναι καὶ τὸ μοναδικό. — Λιγότερο κι' ἀπ' τά... εἰκοσαήμερα τῶν ἐκπτώσεων! — Καὶ κάτι περισσότερο ἀπὸ τὶς ἑβδομάδες τῶν ὑπολοίπων ★ ΠΟΛΥΠΑΘΕΙΣ ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΕΣ καὶ ἀπὸ τὰ δύο φύλα... — Κωστάκηδες καὶ Ἐλενίτσες ἢ ὅπως ἀλλοιῶς μπορεῖ νὰ τοὺς συναντήση κανείς μὲ τὴν πλούσια γκάμα τῶν ὑποκοριστικῶν. — Σήμερα, ὅμως γιορτάζει καὶ ἡ κυβερνητικὴ διεύθυνση. — Τουτέστιν οἱ κ.κ. Καραμανλῆς καὶ Μητσοτάκης. — Ἂν δὲν ταιριάζει δὲν συμπεθεύει κανείς. — Ἔστω καὶ πολιτικῶς. — Βέβαια τὸ ταίριασμα εἶναι ὄχι μόνο... κατ' ὄνομα. — Ὑπάρχει καὶ ἡ οὐσία τῆς ὑποθέσεως. — Ἢ μᾶλλον ἡ... ἐξουσία.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Κράτος καὶ ἐπανάσταση

ΕΝ ΑΡΧΗ ἦν οἱ ἐπαναστατικὲς ἰδέες. Ἀκολουθεῖ ἡ ἐπαναστατικὴ πράξη. Καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ ἐπαναστατικὸ κράτος. Αὐτὸ δηλαδὴ ποὺ εἶναι μὲν καὶ διατηρεῖται ἐπαναστατικὸ καθ' ὅσον ἀφορᾶ στὴ συνέπεια πρὸς τὶς ἰδέες ποὺ τὸ ἐγκαθίδρυσαν ἀλλὰ καὶ αὐτονόητα ἀντεπαναστατικὸ στὶς περιπτώσεις ποὺ διακυβεύεται ἡ καὶ ἁπλῶς ἀμφισβητεῖται ἡ ὑπαρξή του ἀπὸ φορεῖς ἄλλων ἰδεῶν!

Ἔτσι κι' ἀλλοιῶς ἡ ἐπανάσταση γίνεται κάποτε κράτος. Καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸ ὅτι γνωρίζοντας ἀπὸ πεῖρα ἀπὸ τοὺς δικούς της δηλαδὴ ἀγῶνες κατὰ τῆς ἐξουσίας, ἔχοντας πλήρη τὴ μνήμη τῶν κάθε εἴδους ἐπαναστατικῶν διαδικασιῶν (παρανόμων, ἡμιπαρανόμων, εἰρηνικῶν κ.λ.π.) ἀντιμετώπιζει μὲ ἀποτελεσματικότητα καὶ χωρὶς αὐταπάτες τὶς νέες ἐπαναστατικὲς τάσεις καὶ ποὺ δέβαια τὶς ἀποκαλεῖ ἀντεπαναστατικές. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἂν ἡ λέξη ἀντεπανάσταση ἀναπορρίπτεται στὰ πράγματα (μιὰ καὶ μπορεῖ νὰ ἀφορᾶ ἁπλῆ διαφωνία μεθόδων καὶ ὄχι ἀντίθεση ἰδεολογική) ἀλλὰ ἐὰν σὲ τελευταία ἀνάλυση ἔχει κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ διακατέχεται ἀπὸ ἀντεπαναστατικὲς ἰδέες καὶ δέβαια νὰ προσπαθεῖ νὰ τὶς προωθήσει, πολλάχιστον μὲ ὅσα μέσα προήγαγε καὶ τὶς δικές της ἡ Ἐπανάσταση ποὺ ἤδη εἶναι κράτος.

Ἡ ἀπάντηση ποὺ δίνει καθημερινῶς ἡ πραγματικότητα εἶναι ὅτι κανένας κρατικὸς μηχανισμός, καμιὰ κυβέρνηση, ἀλλὰ καὶ καμιὰ νομοθετικὴ καὶ δικαστικὴ ἐξουσία, πολὺ περισσότερο ὅταν προέρχονται ἀπὸ ἐπανάσταση, δὲν στέργουν στὴν ἀμφισβήτησή της καὶ ἐν συνεχείᾳ σὲ δραστηριότητες, ἀνοιχτὲς ἢ συγκεκαλυμένες ποὺ θὰ ὁδηγήσουν ἀργὰ ἢ γρήγορα στὴν κατάργησή της.

Θὰ ἀφήσω τὸ θέμα σέ γενικότητες γιὰ νὰ μὴ στενοχωρήσω μερικοὺς καλοὺς φίλους ἔστω καὶ ἂν ἡ ἐπικαιρότητα προσφέρει ἀκλόνητα ἐπιχειρήματα γιὰ τὸ ὅτι ἕνα ἐπαναστατικὸ κράτος διαθέτει ἀκοίμητο καὶ μέχρι στυγνότητος ἔνστικτο αὐτοσυντηρήσεως, γιὰ τὸ ὅτι ὁ ρεαλισμός του, εἶναι κάτι τὸ ἀπόλυτο στὴν ἀντιμετώπιση καταστάσεων ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ μποροῦσε νὰ προκύψει κίνδυνος γιὰ τὸ καθεστώς.

Ἂν ὅμως αὐτὴ εἶναι ἡ κραυγαλέα πραγματικότητα, ἂν αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορικὴ πεῖρα, τότε καὶ τὸ ἐρώτημα ὀρθώνεται ἀδυσώπητα ρεαλιστικό. Ποιὰ περιθώρια ἀπομένουν σέ ὁποιους τοὐλάχιστον δὲν μποροῦν νὰ πορεύονται καὶ νὰ πολιτεύονται μὲ αὐταπάτες, γιὰ μιὰ τρίτη, πιὸ οὐμανιστικὴ τοποθέτηση, ἀνάμεσα στὴ δηνεκὴ καὶ σκληρότατη ἱστορικὴ νομοτέλεια τῆς ἐναλλαγῆς τῶν καθεστώτων; Καὶ πῶς εἶναι δυνατόν— χωρὶς αὐταπάτες ἐπαναλαμβάνω — νὰ προσπαθεῖ νὰ ἀντικαταστήση κανεὶς αὐτὸν τὸν ἀντικειμενικὸ ἱστορικὸ νόμο μὲ τὶς ὑποκειμενικές του ἀγνὲς διαθέσεις χωρὶς σὲ τελευταίαν ἀνάλυση νὰ ὑποδοηθεῖ μὲ τὴν καλοπιστία του καὶ μὲ τὴν ἀνθρωπιά του τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη πλευρά;

Αἴφνης, πῶς μπορεῖ νὰ θρηνεῖ γιὰ τὴν καταδίκη τοῦ Ὀρλὼφ ἀπὸ σοβιετικὸ δικαστήριο καὶ γιὰ τοὺς προπηλακισμοὺς τοῦ Ζαχάρωφ καὶ τῆς γυναίκας τοῦ καταδικασθέντος χωρὶς νὰ κουδαλάει νερὸ στὸ μύλο τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ, καὶ χωρὶς νὰ ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τοῦ σοβιετικοῦ κράτους;

Κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη: Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπογραφεῖ διαμαρτυρίες κατὰ τῶν κρανιοφόρων ποὺ ἐπιτίθενται καὶ διαλύουν διαδηλώσεις σαφῶς ἀντιαστικῆς τοποθετήσεως ὁμάδων, χωρὶς νὰ παίζει τὸ παιχνίδι ἐκείνων ποὺ ἔχουν διακηρυγμένη μὲ θεμελιώδεις ἀρχὲς τὴν πρόθεση νὰ γκρεμίσουν ὁποτε καὶ ὅπως μπορέσουν εἰρηνικὰ ἢ ἐπαναστατικὰ τὴν ἀστικὴ δημοκρατία;

Καὶ λοιπόν, μὲ αὐτὰ τὰ δεδομένα τί μπορεῖ νὰ κάνει, πῶς νὰ συμπεριφερθεῖ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ θέλει τὴν ἱστορικὴ διαλεκτικὴ μὲ ἀνθρώπινο πρόσωπο ποὺ διακηρύσσει σὰν ἐξελικτικὸ ἄξονα τὸν ἀπόλυτο σεβασμὸ στὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὶς ἐλευθερίες τοῦ ἀτόμου καὶ ὄχι τὶς σκοπιμότητες ποὺ ἐπιβάλλει τὸ ἱστορικὸ γίγνεσθαι (προτσὲς) κατὰ τὴν ἀνέλεκτη καὶ ἀπάνθρωπη σὲ μέσα διαπάλη μεταξὺ τοῦ παληοῦ καὶ τοῦ καινούργιου;

ΠΑΝ

Τὸ δημοψήφισμα γιὰ τὴν Ε.Ο.Κ.

ΑΝ ΔΕΝ εἶναι περίεργη, εἶναι τουλάχιστον ἀκατανόητη ἡ εὐαισθησία τοῦ Ὀλλανδοῦ βουλευτοῦ γιὰ τὴ γνώμη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πάνω στὸ ζήτημα τῆς ἐντάξεώς του στὴν ΕΟΚ. Δημοψήφισμα μὲ τέτοιο ἐρώτημα εἶναι ἐσωτερικὸ ἑλληνικὸ ζήτημα. Πολὺ περισσότερο ὅταν οἱ περισσότερες χῶρες — μέλη ἤδη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς δὲν κλήθηκαν ἀπὸ τὶς κυβερνήσεις τους γιὰ παρόμοια ἐτυμηγορία.

Καὶ δὲν κλήθηκαν μάλιστα ἀπὸ κυβερνήσεις μὲ μικρότερο λαϊκὸ ἔρεισμα κι' ἀκόμη μικρότερη κοινοβουλευτικὴ ἐκπροσώπηση... Γιατὶ λοιπὸν οἱ Ὀλλανδοὶ καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἐνῶ θεωροῦν ἐξυπακουομένη τὴ συναίνεση ἑνὸς λαοῦ ἀκόμη καὶ μὲ κυβερνήσεις ἰσχνὲς πλειοψηφιῶν, ζητοῦν ἀπὸ μᾶς κάτι περισσότερο;

Ὅταν μάλιστα εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ κόμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως μὲ συνολικὸ ποσοστὸ 20% εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐντάξεως;

Ὄχι ξυπόλητοι στ' ἀγκάθια

ΤΕΛΙΚΑ ὁ φόβος μας εἶναι μήπως ἡ κυβέρνηση πιεζομένη, ἀρχίσει νὰ ἀντιλαμβάνεται ὅτι τοῦτο τὸ ἔμμεσο πολιτικὸ γκάλοπ συμφέρει πρὸ παντὸς τὴν ἴδια, σὲ στιγμὲς ποὺ ἡ κρίση στὴν Ἀντιπολίτευση ἐχει κορυφωθεῖ. Καὶ ἐὰν θὰ ἔπαιρνε ἕνα 60—65% ἡ εἴσοδος στὴν ΕΟΚ τότε ὁ Καραμανλῆς δὲν θὰ εἶχε καμιὰ σκοτούρα νὰ συντομεύσει τὶς δου λευτικὲς ἐκλογὲς ὑπὸ τὸ ἄγχος τοῦ σημερινοῦ 42%.

Ἂς παραμένει λοιπὸν ἡ πρόταση γιὰ δημοψήφισμα, τουλάχιστον ἐκ μέρους τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία ἔχει πολὺ δρόμο ἀκόμη νὰ διανύσει ὥστε κάποτε χωρὶς αὐταπάτες νὰ ὁδηγηθεῖ στὸ θρίαμβο καὶ ὄχι ...ξυπόλητη στ' ἀγκάθια, ὅπως συνήθως...

Δὲν ἀρκεῖ τὸ πληρεξούσιο:

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ὅμως καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ καλοπροαίρετα ἐρωτοῦν! Καὶ τί θὰ ἀλλάξει ἕνα δημοψήφισμα; Δὲν εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅσο περισσότερο ζητεῖται ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ τόσο πιὸ πολὺ δημοκρατία ἔχουμε;

Θεωρητικὰ εἶναι ἔτσι ἀσφαλῶς. Ἄραγε ὅμως τὸ θέμα τῆς ἐντάξεως εἶναι τὸ μόνο καυτὸ γιὰ τὸ λαό; Δὲν ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ἀπ' τὰ ὁποῖα ἐξαρτᾶται ἡ πορεία τοῦ Ἔθνους; Καὶ πόση εἶναι ἡ ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ στὰ ἀκαθ' ἕκαστον θέματαν ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ ἀποφανθῆ ὑπεύθυνα σὲ κρίσιμα ἐρωτήματα καὶ νὰ μὴ χρειάζεται πιὰ ἡ γενικὴ πληρεξουσιότητα ποὺ δίνει μὲ τὶς βουλευτικὲς ἐκλογές.

Εἶναι ὅμως καὶ κάτι ἄλλο. Σὲ περίπτωση προκηρύξεως ἑνὸς τέτοιου δημοψηφίσματος ποιὸς θὰ ἐγγυηθῆ ὅτι θὰ λείψει ἡ προσπάθεια γενικότερης πολιτικοποιήσεως μέχρι τοῦ σημείου ποὺ νὰ χαθεῖ ὁ στόχος καὶ σὲ τελευταίαν ἀνάλυση νὰ ψηφίζουμε κυβερνητικὰ ἢ ἀντικυβερνητικά;

Κι' ἂν εἶναι συνηθισμένο νὰ ζητεῖται ἡ παραίτηση μιᾶς κυβερνήσεως τὴν ἑπομένη... δημοτικῶν ἐκλογῶν, γιατὶ νὰ μὴ συμβεῖ τὸ ἴδιο καὶ μὲ ἕνα δημοψήφισμα γιὰ τὴν ἔνταξη;

Λιποθυμίες μαθητριῶν

ΚΑΙ ἄλλο κρούσμα ὁμαδικῶν λιποθυμιῶν σὲ γυμνάσιο θηλέων. Καὶ ἐνῶ οἱ γιατροὶ ἀποφαίνονται μὲ τρόπο ἀπόλυτο γιὰ κάποιο εἶδος ὁμαδικῆς ὑστερίας, ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι ποὺ συνήθως ἐμφανίζουν παρόμοια περιστατικὰ μέ... πέπλον μυστηρίου.

Ἐν τούτοις, ἂν μᾶς πέφτει κι' ἐμᾶς κάποιος λόγος θὰ εἴχαμε νὰ κάνουμε τὴν πρόβλεψη ὅτι τοῦτες οἱ ὁμαδικὲς λιποθυμίες θ' αὐξάνονται, καθὼς θὰ πλησιάζουμε στὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Πολὺ περισσότερο ὅταν τώρα ὑπάρχει καὶ ἡ διάψευση τῶν... ἐλπίδων γιὰ μιὰ παρατεταμένη ἀπεργία τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

Καὶ εἶναι μὰ τὴν ἀλήθεια πολὺ πιὸ εὐχάριστα καὶ τῆς μόδας νὰ συντάσσεις συμπαραστάσεις σὲ ἀπεργοῦντες καθηγητές, παρὰ νὰ διαβάζεις συντακτικὸ καὶ μαθηματικὰ ἐν ὄψει διαγωνισμῶν.

Προβλέπουμε, συνεπῶς, αὔξηση τῶν λιποθυμιῶν.

Πολύτιμα τὰ ὑποζύγια

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τὰς προσφάτους ἐπιχειρήσεις τοῦ Στρατοῦ εἰς τὴν Ρούμελην κατεφάνη διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ μεγάλος ρόλος τῶν ὑποζυγίων εἰς τὴν μεταφορὰν στρατιωτικῶν ἐφοδίων ἐπὶ τῶν ἀκομάλων ὀρεινῶν περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος.

Θὰ ἀπεργήσουν

ΟΙ ΣΤΑΦΙΔΕΡΓΑΤΑΙ ἀναμένουν τὴν ἐπίλυσιν ζητημάτων των εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐνεργεῖ σχετικῶς ὁ κ. Λάμπρος Ἀντύπας, ἐν ἀρνητικῇ δὲ περιπτώσει ἀπειλοῦν κάθοδον εἰς ἀπεργίαν διαρκείας.

Ὁ Πατριάρχης

ΚΩΝΣΠΟΛΙΣ. Ὁ Οἰκουμενικὸς πατριάρχης κ. Μάξιμος ἠσθένησεν ἐκ νέου ὑποστὰς σοβαροτάτην καὶ πάλιν νευρικὴν κρίσιν. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦν νὰ ὑποστηρίζουν ὡς διάδοχόν του τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόραν.

Ἑορτάζοντες καὶ μή

Ὁ ΠΡΩΗΝ ὑπουργὸς καὶ πολίτευτὴς κ. Κωνσταντῖνος Γκότσης, δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται.

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Γούσας ἢ Μιχαλέας δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἔντονος δρᾶσις ὁμάδων αὐτοαμύνης στὴν Ἀχαΐα

Τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας ὁμάς σαμποτὲρ κατέστρεψε δεκάδας τηλεφωνικῶν στύλων μεταξὺ Ἀκράταγ καὶ Πλατάνου μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διακοπῆ ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ ὥρον. Συνελήφθησαν ἕξη αὐτοαμυνίται. Ἐξ ἄλλου κατὰ ἐπιθετικὰς ἀναγνωρίσεις τῶν μηχανοκινήτων τμημάτων τοῦ στρατοῦ ἐπετεύχθη ἐπαφὴ μὲ μικροομάδας συμμοριτῶν πλησίον Σκιαδᾶ καὶ Προστοβίτσας.

Ἐκ τῶν συλληφθέντων ὀκτὼ ἀν ταρτῶν οἱ πέντε ἰσχυρίζονται ὅτι ἐστρατολογήθησαν βιαίως. Πληροφορίαι ἐξ ἰδιωτικῆς πηγῆς ἀναφέρουν ὅτι ὁμάδες αὐτοαμυνιτῶν περιτρέχουσαι τὴν ὕπαιθρον σχίζουν τὰς ταυτότητας τῶν χωρικῶν διὰ νὰ δυσχεράνουν τὰς μετακινήσεις των.

ΠΑΤΡΙΝΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἔκθεσις Πατρῶν

Ὑπὸ κ. ΓΕΩΡΓ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐγράφη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν πατραϊκὸν τύπον, ὅτι διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς μεγάλου Ἀσύλου Ἀνιάτων, ἐπελέγη ἀπὸ ἁρμοδίαν Ἐπιτροπήν, ὁ χῶρος ὁ ὁποῖος ἐκτείνεται ἐκεῖθεν τῶν Μποζαΐτίκων καὶ συγκεκριμένως ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν στρατιωτικαὶ τινες ἐγκαταστάσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ θὰ μεταφερθοῦν εἰς ἄλλον χῶρον.

Μὲ τὴν ἀφορμὴν αὐτὴν ὁ γράφων σκέπτεται ὅτι μία μόνη καὶ τελευταία εὐκαιρία, χάνεται ὁριστικῶς, διὰ τὴν ἀνέκαθεν ὑπάρχουσαν ἰδέαν τῆς δημιουργίας μιᾶς Παμπελοποννησιακῆς Βιομηχανικῆς, Ἐμπορικῆς καὶ Γεωργικῆς Ἐκθέσεως, ἂν φυσικὰ πραγματοποιηθῆ ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἐν λόγῳ Ἀσύλου Ἀνιάτων.

Τὸ ἀνωτέρω ὅμως Ἵδρυμα θὰ ἠδύνατο νὰ δημιουργηθῆ εἰς οἱονδήποτε ἄλλον χῶρον καὶ τοιοῦτοι χῶροι εἶναι διαθέσιμοι γύρωθεν τῆς Μονῆς Γηροκομείου, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ὁποίας ἔχουν ἤδη ἀνεγερθῆ παραμφερῆ Ἱδρύματα, ὅπως τὸ Πρεσβαντόριον, τὸ Θεραπευτήριον Φυματιώντων καὶ ἄλλα καὶ δὲν εἶναι ἀναγκαῖον εἰς ἕνα ἐπίπεδον χῶρον, ὡς εἶναι ὁ ἐπιλεγεὶς, διότι καὶ ὁ θόρυβος ἀκόμη τῶν διερχομένων τροχοφόρων παλαιᾶς καὶ νέας ὁδοῦ δὲν εἶναι κάτι τὸ εὐχάριστον εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ἀνίατον νόσον...

Ἀντιθέτως ἡ τόσον ἐνδιαφέρουσα Ἔκθεσις Βιομηχανικῶν, Γεωργικῶν προϊόντων κλπ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῆ ἀλλοῦ, διότι τόσον τὸ ἐγγὺς τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ὅσον καὶ ἡ ὁδικὴ ἐπικοινωνία εἶναι οἱ εὐνοϊκώτεροι παράγοντες, οἱ ὁποῖοι συνηγοροῦν διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς Βιομηχανικῆς, Ἐμπορικῆς καὶ Γεωργικῆς Ἐκθέσεως διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πατρῶν ἀπὸ 10ετηρίδας καταβάλλει προσπαθείας, χωρὶς αὐτὰ νὰ εὐρίσκουν ἀνταπόκρισιν ἀπὸ τὸ Κέντρον, τὸ ὁποῖον δὲν στέργει πρὸς τοῦτο τὶς οἵδε διὰ ποῖον λόγον.

Καὶ ὅμως οἱ Λαμιεῖς εἰς πεῖσμα ὅλων αὐτῶν τῶν ἀντιδράσεων τοῦ Κέντρου, ἔχουν καταφέρει νὰ δημιουργήσουν τὴν ἔκθεσίν τους ἡ ὁποία ἄγει νομίζω ἤδη τὸ 10ον ἔτος τῆς λειτουργίας της.

Τὸ ἔχομεν γράψει καὶ ἄλλοτε ὅτι ἡ Πάτρα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζῆ ἀκόμη μὲ ἕνα Καρναβάλι ποὺ διαρκεῖ λίγες ἡμέρες, λίγες ὧρες.... Χρειάζεται καὶ ἄλλα ἐνδιαφέροντα ὥστε αὐτοὶ ποὺ κρατοῦν τὸ βάρος τῆς ὑποδοχῆς τῶν ξένων νὰ ἔχουν τὸ δυνατόν, πληρότητα ὅλον τὸν χρόνον, ὅπως κάθε ἐπιχείρησις, διότι τὸ Καρναβάλι καὶ ἡ τουριστικὴ κίνησις 2—3 μηνῶν δὲν δίδει τὶς σωστὲς συνδῆκες ἐπιβιώσεως εἰς ὅλας τὰς παραμφερεῖς ἐπιχειρήσεις.

Χρειάζονται λοιπὸν καὶ ἄλλα κίνητρα παραμονῆς ξένων εἰς τὴν πόλιν μας ἕνα ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἦτο καὶ ἡ δημιουργία Παμπελοποννησιακῆς Βιομηχανικῆς Ἐμπορικῆς καὶ Γεωργικῆς Ἐκθέσεως.

Καὶ εἶναι γνωστὸν πόσον ὑποφέρει ἡ πόλις μας, διότι ὁ ξένος εἶναι περαστικὸς καὶ μόνον ἀπὸ αὐτήν, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ δημιουργηθοῦν κίνητρα παραμονῆς τουλάχιστον διὰ 2—3 ἡμέρας ἂν ὄχι περισσότερον.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐλπίζομεν ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ Ἐμποροβιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριόν μας, θὰ κινηθῆ δραστηριώτερον, ὥστε ἕνα ὄνειρον τῶν Πατρινῶν, νὰ γίνη ἐπὶ τέλους πραγματικότης, διότι ἂν χαθῆ καὶ ἡ εὐκαιρία αὐτή, τότε.... ὄνειρον ἦταν καὶ πάει.... καὶ οἱ καιροὶ οὐ πάντοτε μενετοί.

Νὰ τὸ ἐλπίζομεν;

Ἤδη τὸν λόγον ἔχουν τὰ Ἐμποροβιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον, τὸ Ἐπαγγελματοβιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον.

Ὁ Σύλλογος Βιομηχάνων, ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος καὶ αἱ λοιπαὶ Ὀργανώσεις τῶν Πατρῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ἰ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Νέες ἀντιλήψεις γιὰ τὴ θεραπεία τῆς ἡπατίτιδος

ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΣ ΟΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

ΜΟΝΤΕΚΑΤΙΝΙ. Εἰς τὴν ἰατρικήν, ὅπως καὶ εἰς κάθε ἐπιστήμην, εἶναι συνηθέστατον, μία ἄποψις ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο ὀρθὴ πρὸ δέκα ἐτῶν, νὰ ἐμφανίζεται σήμερον, ξεπερασμένη ἢ καὶ ἐσφαλμένη. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, πᾶς ἰατρός, ὅπως καὶ γενικώτερον πᾶς ἐπιστήμων, ἔχει καθῆκον νὰ μελετᾶ διαρκῶς τὰς νέας ἐρεύνας αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐπιστήμην του. Τοῦτο ὑπῆρξε τὸ γενικὸν πόρισμα τῆς «Ἑβδομάδος τῆς Θεραπευτικῆς» ἑνὸς διεθνοῦς ἰατρικοῦ συνεδρίου τὸ ὁποῖον συνεκλήθη προσφάτως εἰς Μοντεκατίνι τῆς Ἰταλίας, ὅπου ἐτονίσθη ἡ ἀνάγκη ὅπως οἱ ἰατροὶ παρακολουθοῦν συνεχῶς τὰ διεθνῆ ἰατρικὰ περιοδικὰ διὰ νὰ ἐνημερώνουν τὰς γνώσεις των.

Ἓν παράδειγμα τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς τῶν ἀπόψεων — βάσει ἐρευνῶν καὶ πειραμάτων — εἶναι τὰ λεχθέντα εἰς τὸ συνέδριον περὶ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ ἥπατος, ἰδίως δέ, περὶ μολυσματικῆς ἡπατίτιδος. Ὡς ἐτόνισεν ὁ Ἰταλὸς Μάριο Καλτόρτι, διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Ἡπατολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως, τὸ πρόβλημα τῆς ὀξείας καὶ τῆς χρονίας ἡπατίτιδος ἐμφανίζεται σήμερον πλῆρες προκαταλήψεων, διχογνωμιῶν καὶ ἐσφαλμένων ἐντυπώσεων. Αἱ κυριώτεραι τῶν προλήψεων ἀφοροῦν τὴν διαιτητικήν. Πράγματι, ἐδήλωσεν ὁ Καλτόρτι, οἱ πάσχοντες ἐξ ὀξείας ἢ χρονίας ἡπατίτιδος ὑποβάλλονται εἰς παραλόγως αὐστηρὰν δίαιταν, ἡ ὁ ποία φέρει ἀπογοητευτικὰ ἀποτελέσματα.

Εἶναι ἀνώφελον, εἶπεν ὁ Καλτόρτι, νὰ ἐξαναγκάζεται ὁ ἀσθενὴς εἰς τὸ νὰ κάμνη αὐστηρὰν δίαιταν ἡ ὁποία στερεῖ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἀπαραιτήτων οὐσιῶν καί, ἐπὶ πλέον, τὸν κάμνει δυστυχῆ. Ἐξαιρέσει ὀλίγων, σοβαρωτάτων περιπτώσεων, ἡ δίαιτα τοῦ ἡπατικοῦ πρέπει νὰ «φιλελευθεροποιηθῆ». Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ πάσχων ἐξ ἡπατίτιδος ἠμπορεῖ νὰ τρώγη ἀπὸ ὅλα, ὀλίγον, ἀλλὰ ἀπὸ ὅλα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς ἀπολύτου ἀναπαύσεως, ἡ ὁποία συνιστᾶται συνήθως εἰς τοὺς πάσχοντας ἐξ ἡπατικῶν νοσημάτων καὶ ἡ ὁποία δὲν ὠφελεῖ εἰς τίποτε. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τυγχάνει ἀπαραίτητον νὰ περιορίζεται ἡ σωματικὴ δραστηριότης του διὰ νὰ μὴ περιέρχεται εἰς ἔνστασιν ὁ ὀργανισμός του, ἀλλὰ τὸ νὰ καθηλώνεται ὁ ἀσθενὴς εἰς τὴν κλίνην του ἔχει ἀποδειχθῆ ὄχι μόνον ἀγώφελον, ἀλλὰ καὶ βλαβερόν.

Ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν λεγομένων ἡπατοπροστατευτικῶν, εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων εἶναι ἄ-

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Γλωσσικὸς ἄθλος

ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ἄθλος ἀπὸ τὴ Διεύθυνση Ὑγιεινῆς τῆς Νομαρχίας Ἀχαΐας: Στὴν ἀνακοίνωση γιὰ τοὺς ὑπονόμους τῆς Ἀγυιᾶς (ποὺ δημοσιεύεται σὲ ἄλλη σελίδα) στὶς πρῶτες 15 ἀράδες τοῦ δακτυλογραφημένου κειμένου, (περισσότερες ἀπὸ 150 λέξεις) δὲν ὑπάρχει οὔτε ΜΙΑ τελεία. Μήπως ὁ συντάξας τὸ ἔγγραφο εἶναι... συμβολαιογράφος;

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ

(Οἱ πραγματικοὶ στόχοι τῶν Ἐννέα)

Τοῦ συνεργάτη μας κ. ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΥ

Μὲ πίεση ὁδοστρωτήρα ἡ κυβερνητικὴ προπαγάνδα προσπαθεῖ νὰ πείσει τοὺς Ἕλληνες γιὰ τὶς ὠφέλειες ποὺ θὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στὴν Κοινὴ Ἀγορά. Τόσο κατὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Πρωθυπουργοῦ στὸ Λονδίνο καὶ στὸ Παρίσι, ὅσο καὶ μὲ τὴν συναδέλφωση τοῦ Καπιτωλίου μὲ τὴν Ἀκρόπολη, ποὺ ἔγινε παρουσία τοῦ Ἰταλοῦ κ. Ἀντρεότι στὴν Ἀθήνα καθὼς καὶ μὲ τὶς δηλώσεις τοῦ Γερμανοῦ Καγκελλάριου, ποὺ ὑποσχέθηκε κάθε βοήθεια καὶ συμπαράσταση γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ μεγάλου στόχου τοῦ Ἕλληνα Εὐρωπαίου συναδέλφου του, οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, παρουσιάστηκε τὸ ὅλο θέμα σὰν «παγάκεια» ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδας ποὺ δὲν θέχει μόνο ἀγαθὲς οἰκονομικὲς ἐπιπτώσεις στὴ χώρα μας, ἀλλὰ καὶ θ' ἀποτελέσει τὴν «ἀσπίδα» προστασίας τοῦ τόπου μέσα στὸν Εὐρωπαϊκὸ χῶρο.

Παράλληλα ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς, βρῆκε κι' ἕνα ἄλλο «κουμπί» ποὺ πανάει τοὺς συντηρητικοὺς Εὐρωπαίους. Ὅτι ἂν ἐπισπευθεῖ ἡ ἔνταξη θὰ μπορεῖ νὰ ρυθμισθεῖ — ἄγυπα — καὶ τὸ θέμα τῆς ἐπανόδου τῆς Ἑλλάδας στὸ στρατιωτικὸ σκέλος τοῦ ΝΑΤΟ. Ἔτσι, παρότι οἱ Ἐννιὰ βλέπουν τὰ «δύσκολα τεχνικὰ προβλήματα! γιὰ λόγους ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ σκοπιμότητας, δείχνουν συμπάθεια καὶ προωθοῦν, βῆμα-βῆμα τὴν πρωθυπουργικὴ ἐπιθυμία. Ἡ σκοπιμότητα αὐτή, βέβαια, ἀποβλέπει περισσότερο στὶς ἀνάγκες τῆς Κοινότητας καὶ στὶς ἀναπόφευκτες ἐξελίξεις στο